

KIRJE M. S. OLMINSKILLE (VITIMSKILLE)

Arvoisa virkaveli! Ensiksikin, minun on onniteltava Teitä kahden, mielestäni *erittäin* onnistuneen artikkelinne johdosta, joista toinen koskee liberaaleja sekä „Pravdan” ja „Lutshin” neuvottelua liberaalitoimittajien kanssa ja toinen, 123. numerossa julkaistu — „Pravdaa”⁴⁹.

En voi olla kanssanne samaa mieltä An’ia ja Vlasovia koskevassa kysymyksessä, jonka olette herättänyt. Mielestäni Te olette ottanut *pintailmiön*, pinnalla, näkyvässä olevan ja olette valmis unohtamaan tärkeämmän, peruskysymyksen. Se on äärimmäisen vaarallista.

Te kirjoitatte, että An ja Vlasov „lyövät „Lutshin” toimistusta” ja että mielestänne „sitä ei ole käytetty hyväksi”.

Siinä Te olette väärässä. An ja Vlasov *hyväksyvät* „Lutshilta” *tärkeimmän*, nimittäin tunnuksen „taistelu julkisen puolueen puolesta” eli tunnuksen rauhan (eli yhtenäisyyden) aikaansaamisesta likvidaattorien kanssa. *Se on tärkeintä*. Sitä „Lutsh” tarvitseekin. „Lutsh” juuri haluaakin esittää itsensä *ei* likvidaattorien, vaan *sekä* likvidaattorien *että* puoluemiesten lehdeksi. Ei saa sallia sellaisen petoksen tapahtua. Tämä petos on vaarallisempaa kuin mikään. Trotskin ja Semkovskin koko seikkailuhanke rakentuu tämän petoksen varaan.

Edelleen, ei asia aivan niin ole, että „sitä ei ole käytetty hyväksi”. *Millä tavalla* sitä tulisi käyttää? Silläkö tavalla, että An ja Vlasov „lyövät „Lutshin” toimistusta ja puolustavat „Pravdan” linjaa”?? Tämä ei ole oikein. An ja Vlasov eivät puolusta sitä, mikä „Pravdan” asenteessa on juuri *tärkeintä*, vaan joko hylkäävät sen (An) tahi eivät ole ymmärtäneet sitä (Vlasov).

Vai onko sitä käytettävä niin, että *eivät ainoastaan* „Lutshin” *vastustajat*, vaan sen kannattajatkin ovat nähkääs tunnustaneet Sedovin likvidaattoruuden *tosi-asiaksi*? Tämä on oikein. Mutta niinhän on tehtykin, muun muassa minunkin kirjoituksessani („Kiistakysymyksiä”, III kirjoitus, „Pravda” № 110)*.

„Vastustajia on hajotettava eikä yhdistettävä”, kirjoitatte Te moittien tahditonta V. I:tä, joka mukamas „yhdistää” heitä.

Sallikaa lausua muutama sana puolustuksekseni.

Vastustajia on hajotettava eikä yhdistettävä; se on kiistatonta. Mutta entä jos vastustajien onkin *edullista näyttellä* sellaista, että heidät on „hajotettu”, ettei heidän kannallaan ole yksinomaan likvidaattoreita, vaan „myöskin” latvialaisia „ja” Trotski „ja” Bund „ja” An?? Tätäpä likvidaattorien taktiikan *olemusta* Te ette olekaan huomannut — ehkäpä siksi, että ette ole lukenut ettekä kuullut kaikkea elokuun konferenssista. Sillä siinä onkin koko sen taktiikan *ydin*, jonka tarkoituksena on „pelastaa” likvidaattorit, s.o. pelastaa likvidaattorien valheen levittämisen ja liberalismiin harjoittamisen *vapaus*, jotta voitaisiin vaikuttaa puolueeseen *sisältä käsin*.

Vain sillä tavalla voidaan vielä yrittää pelastaa likvidaattorit. Ja ovela diplomaatti An (jonka perässä konttaa vuoden ikäinen pikkulapsi Vlasov) pelaa *sangen hienoa* peliä. Te ette tunne An’ia! Minä sen sijaan olen vuosikautia seurannut hänen diplomaattiaansa ja tiedän, kuinka hän vetää sillä nenästä *koko Kaukasiana!* An on todellakin lahjakas diplomaatti (tunnen hänet vuodesta 1903 saakka), mutta valitettavasti huonoon suuntaan kehittynyt. An haluaa tekeytyä „Lutshin” vastustajaksi ja siten pelastaa „Lutshin”! Tämä on selvää niille, jotka ovat hyvin perillä puolueen historiasta, erityisesti vuoden 1910 *tammikuun* ja vuoden 1912 *elokuun* ajalta! An moitti Dania pikkuasioista antaen Danille peräksi tärkeimmässä (*tunnus* taistelun käymisestä julkisen puolueen puolesta), haluten näyttää „omille”, että *mekin* näettekös vastustamme likvidaattoreita. *Ei ole* sen turmiollisempaa virhettä kuin se, että tartutaan tuohon An’in onkeeseen. Te *ette tiedä* (ja se on ymmärrettävää), mikä pohjimmainen syy määrää

* Ks. tätä osaa, ss. 142—145. *Toim.*

Trotskin, An'in, Bundin, Braunin j.n.e. suhteet „Lutshiin”, mutta minä tiedän sen. Ei millään muulla voida siinä määrin *auttaa* likvidaattoreita kuin sillä, että tunnustetaan An likvidaattoruuden vastustajaksi. Niin se on. Ja An on heidän ainoa „vakava” *tukensa*. Sekin on tosiasia. Puristan lujasti kättänne ja toivotan terveyttä ja reipasta mieltä. Kirjoittakaa — olen aina ilomielin valmis rupattelemaan.

Teidän V. I.

P. S.* Kerrotaan Pietarissa liikkuvan paljon huhuja siitä, miten An (yhdessä Tshheidzen kanssa) koetti „anastaa” Danilta „Lutshin”... mutta ei anastanutkaan. Käsitykseni on tämä: oli *näön vuoksi* anastavinaan ja teki lopulta *muka kompromissin*, mutta todellisuudessa antoi Danille peräksi!! Dan on huonosti naamioitu vihollispatteri. An on saman vihollisen samanlainen, mutta ovelasti naamioitu patteri. Vakuutan Teille, että tiedän sen omasta kokemuksestani näissä asioissa.

Kirjoitettu kesäkuun 3 (16) pnä 1913

*Julkaistu ensi kerran v. 1930
V. I. Leninin Teosten 2.—3. painoksessa,
XVI osa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan

---

* — Postscriptum — jälkkirjoitus. *Toim.*